

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ СХІДНОЇ І СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ
Кафедра корейської і японської філології

Курсова робота
з корейської філології

на тему:

**ПОРІВНЯЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА СЕМАНТИЧНО-
СТИЛІСТИЧНИХ СІНОНІМІВ В КОРЕЙСЬКІЙ ТА УКРАЇНСЬКІЙ
МОВАХ**

Студентки групи_Пкор22-19
факультету східної і слов'янської філології
денної форми здобуття освіти
Освітньої програми:
Спеціальності 035 Філологія
Спеціалізації 035.06_Східні мови та
літератури (переклад включно),
перша – корейська

Білобаби Катерини Віталіївни

Науковий керівник:

Тогобицька А.І.

Національна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка ЄКТС _____

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ПОРІВНЯЛЬНОГО ВИВЧЕННЯ СЕМАНТИЧНО-СТИЛІСТИЧНИХ СИНОНІМІВ	6
1.1. Сутність та особливості лексичної синонімії	6
1.2. Поняття семантично-стилістичних синонімів у сучасній лінгвістиці... 10	
1.3. Методологія порівняльного вивчення синонімії у неспоріднених мовах	13
РОЗДІЛ 2. ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ СЕМАНТИЧНО-СТИЛІСТИЧНИХ СИНОНІМІВ В КОРЕЙСЬКІЙ ТА УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ	17
2.1. Синонімічні співвідношення в корейській та українській мовах.....	17
2.2. Семантико-стилістичні синоніми в корейській та українській мовах... 22	
ВИСНОВКИ	29
АНОТАЦІЯ.....	31
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	32

ВСТУП

Зважаючи на багату синоніміку мови, різноманіття функцій, що виконуються синонімами у всіх його стилях, різне тлумачення самого поняття «синонім», можна констатувати, що в сучасній лінгвістиці існують різні підходи до визначення та класифікації синонімів. Для будь-якої пари синонімів характерне сходження та розбіжність у компонентах значення – семантико-сміслових для ідеографічних синонімів та стилістичних для неідеографічних.

Для порівняльного аналізу двох мов у лінгвістиці використовується метод контрастивного аналізу, у рамках якого проводиться співставлення двох мов. Контрастивна лінгвістика – це напрям досліджень загального мовознавства, метою якого є порівняльне вивчення двох, рідше кількох мов виявлення подібностей та відмінностей всіх рівнях мовної структури (Демчук, 2006, с. 109).

Найважливішим принципом порівняльного аналізу мов є принцип системності, який відзначається багатьма лінгвістами. Порівняння на рівні системи має велике теоретичне значення, оскільки воно показує співвідношення загального та особливого в мовах. Одним із важливих принципів системності лексики вважається синонімія, яка може вивчатися у порівняльному аспекті. Синонімія – одна з найширших семантичних категорій, безперечно, є мовною універсалією, властивою всім мовам світу. Лінгвістичний словник визначає синоніми як слова однієї й тієї ж частини мови (а також у більш широкому розумінні фразеологізми, морфеми, синтаксичні конструкції), що мають повністю або частково схожі значення.

Лексична підсистема в українській та корейській мовах у парадигматичному плані є ієрархічно організованою синонімічною парадигмою, що відображає багатовимірний і семантично ступінчастий характер синонімічних відносин, більшість членів якої пов'язані між собою відносинами різної семантичної сили. Втім, на сьогодні лишається

недостатньо вивченим питання семантико-стилістичних синонімів корейської та української мов, а також їх порівняльної характеристики.

Об'єкт дослідження – семантико-стилістичні синоніми у корейській та українській мовах.

Предметом дослідження є порівняльна характеристика семантико-стилістичних синонімів у корейській та українській мовах.

Мета дослідження полягає у порівняльному аналізі особливостей семантико-стилістичних синонімів у корейській та українській мовах.

Для досягнення поставленої мети дослідження необхідно виконати низку **завдань**:

- 1) з'ясувати сутність та особливості лексичної синонімії;
- 2) уточнити поняття семантично-стилістичних синонімів у сучасній лінгвістиці;
- 3) розглянути методологію порівняльного вивчення синонімії у неспоріднених мовах;
- 4) дослідити синонімічні співвідношення в корейській та українській мовах;
- 5) проаналізувати семантико-стилістичні синоніми в корейській та українській мовах.

У процесі роботи були використані такі **методи дослідження**: описовий метод, порівняльно-зіставний метод, метод узагальнення та критичного аналізу, контекстуальний аналіз, відбір та обробка лексичного матеріалу. Також використано лінгвосемантичний та функціональний аналіз для визначення особливостей семантики та функціонування синонімів у корейській та українській мовах.

Теоретична цінність роботи полягає в узагальненні теоретичних знань про лексичну систему корейської та української мов, поняття семантично-стилістичних синонімів у сучасній лінгвістиці, а також визначення принципів та особливостей порівняльного аналізу морфології та лексики мов як напряму лінгвістичного дослідження.

Практична цінність роботи полягає у здійсненні аналізу семантичних та функціональних особливостей семантично-стилістичних синонімів корейської та української мов. Матеріали та висновки дослідження можуть бути використані у процесі викладання курсів з мовознавства, порівняльної лінгвістики, теорії та практики перекладу, на практичних заняттях з корейської та української мов тощо. Результати дослідження також можуть слугувати матеріалом для написання наукових та студентських робіт, рефератів, курсових та дипломних робіт та ін.

Структура дослідження. Робота складається зі вступу, двох розділів, висновку та списку використаних джерел.

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ПОРІВНЯЛЬНОГО ВИВЧЕННЯ СЕМАНТИЧНО-СТИЛІСТИЧНИХ СИНОНІМІВ

1.1. Сутність та особливості лексичної синонімії

Синонімія є однією з основних властивостей лексики та привертає увагу вчених ще з кінця XVIII ст., коли у лінгвістиці постає питання про наявність у мові двох і більше слів, які позначають одне й те ж саме поняття. Втім, не зважаючи на те, що на сьогодні лінгвісти виділяють стилістичні, емоційні, експресивні та інші типи синонімів, все ж поширеною є думка про те, що тотожних за значенням (тобто однозначних) слів не існує. Синоніми при цьому характеризуються в мовознавстві як слова «позначальні», «подібні до позначення» (Пашковська, 2008, с. 30).

Уже в своїх перших спостереженнях над синонімами філологи фокусуються на відмінностях між ними і заперечують можливість наявності в мові повністю тотожних за значенням та вживанням слів. Відтак, дослідження синонімії в мові зводяться до твердження, що синоніми – це слова суміжного, майже одного й того ж значення, й саме різниця між синонімами обумовлює особливості їх функціонування в мові.

Структурно-системна лінгвістика, як напрямок мовознавчих досліджень, стверджує, що стосовно того чи іншого мовного явища можна виділити чіткі критерії, однак це практично неможливо зробити при виявленні критеріїв синонімічності. Наслідком цього є те, що до нашого часу немає однозначного визначення лексичного значення, а також не можна дати несуперечливе визначення близькості значення. Природно, що дослідники розходяться у понятті «близькість» та «тотожність» значення, а також у встановленні критеріїв виділення синонімічності слів: одні вчені враховують співвіднесеність з предметом мови, тоді як інші співвідносять синонімію з єдністю поняття, а треті дослідники основним вважають вираження різних, але близьких за змістом понять (Єфремова, Гончарук, 2015, с. 75].

Під синонімами розуміємо слова, які вживаються для позначення однієї й тієї ж поняття. Синонімом слід вважати таке слово, яке визначилося по відношенню до свого еквіваленту (до іншого слова з тотожним або гранично близьким значенням) і може бути протиставлено йому за будь-якою лінією: за тонким відтінком у значенні, за експресією, що виражається, за емоційним забарвленням, за стилістичною приналежністю, а отже, займає своє місце у лексико-семантичній системі літературної загальнонаціональної мови (Демчук, 2006).

Існування синонімів пов'язане зі здатністю мовної системи мати кілька слів, що означають одне означуване. Синонімія забезпечує гетерогенність мови, що передбачає варіативні властивості вираження одного й того ж сенсу, множинність реалізацій системних потенцій, стилістичну та ситуативну градацію коштів (Басок, 2006).

В ономасіологічному аспекті синонімія розуміється з погляду спільності номінації. Синоніми в цьому ракурсі характеризуються як слова, що мають один і той же денотативний (предметний) зміст. У семасіологічному аспекті синонімія трактується як тотожність чи близькість значень одного мовного рівня. Синонімія здійснюється повним або частковим збігом окремих елементів смислової структури мовного знака, які називають семасіологами семантичними варіантами (лексико-семантичними варіантами, елементарним значенням) (Бублик, 2002).

Незважаючи на значну кількість досліджень з питань лексичної синонімії, осмислення сутності та межі цього явища залишаються нечіткими. Розмаїття визначень синонімії пояснюється особливостями самого її явища, а також наявністю різних типів семантичних подібностей та відмінностей, що знаходять своє відображення у різних лінгвістичних підходах.

Ступінь синонімії слів тим вищий, що більше подібності у їх лексичній сполучуваності, а також що більше загальних контекстів, у яких слова-синоніми можуть заміщати одне одного. Синонімія характеризується як повна

чи часткова еквівалентність значень, виражених різними лексемами (Гончарук, Єфремова, 2014, с. 60).

Відповідно, незважаючи на досить активне вивчення питань синонімії у рамках структурно-системної лінгвістики, не існує однозначної відповіді на питання про те, які саме одиниці мови можна вважати синонімічними та які критерії лежать в основі виділення синонімічних рядів, яке слово варто вважати домінантою в синонімічному ряді. Зважаючи на те, що структурно-системна лінгвістика не розглядає синонімію як ментально-мовну категорію, а вивчає її лише як суто мовне явище, й не було сформульовано адекватного визначення синонімії (Єфремова, Гончарук, 2015, с. 46–47). Відтак, довгий час мовознавство вивчало синоніми в мові як у застиглій системі, однак майже не зверталася увага на їх природне функціонування у мовленні.

Вивчаючи теоретичні аспекти вивчення синонімії, слід зауважити, що об'єктивістська теорія пізнання передбачає мислення абстрактними символами, які отримують своє значення через співвіднесення з сутностями та категоріями у світі. Знання при цьому видається як правильна, чітка категоризація та концептуалізація речей та відображення об'єктивних зв'язків між цими речами. Сам світ у цій системі не залежить від суб'єкта, що його пізнає, існуючи самотійно, незалежно від людського пізнання. Відтак, мовні значення базуються на відповідності між словами та світом, або безпосередньо відсилаючи до об'єктів дійсності, або через концепти як символи, що використовуються в людському мисленні (Пашковська, 2008, с. 31).

Таке уявлення про співвідношення мови та оточуючого світу пояснює спробу лінгвістів створити ідеальну, абсолютну категорію, яка не допускає різночитань, а відтак не допускає й синонімії. Прагнення уявити мову як певний набір алгоритмічних правил і схем, без звернення до будь-якої когнітивної здатності, видається неправдоподібним. Мова не може ігнорувати загальний когнітивний апарат, адже когнітивна діяльність людини лежить в основі формування мови. Саме тому класична теорія категорій визнається неспроможною, передусім, у вивченні природної мови, а головним чином –

мисленно-мовної діяльності людини як основи мовленнєвої діяльності (Перебийніс, 2014, с. 32).

В основі синонімії, як і в основі пізнання світу людиною, знаходиться когнітивний процес категоризації. Людині властиво порівнювати все з усім, а відтак і схожість та різниця між об'єктами встановлюється у процесі порівняння (Тараненко, 2014, с. 80). У процесі номінативної діяльності людина виділяє певні властивості та ознаки об'єкта дійсності, порівнюючи його з уже відомими їй іншими об'єктами, тобто намагаючись віднести його до тієї чи іншої категорії. Таким чином і формуються синонімічні ряди у мовленні людини.

У лексиконі людини існує специфічна шкала спільності та відмінності, що пояснює розбіжність членів синонімічного ряду, зафіксованих словником, та в цілому виділення синонімічних слів у свідомості індивіда. Наприклад, в українській мові синонімічний ряд до слова *ледар* у словнику такий: *лінивець, лежень, байбак, лоботряс, амеба, дармоїд*.

Синонімічні зв'язки, відтак, виникають у сфері перетину кількох категорій, тобто у зоні семантичної близькості слів. До складу когнітивних механізмів породження та сприйняття знань входять наступні процеси:

1) категоризації (формування сенсу в процесі пізнання, співвіднесення нового з вже існуючими категоріями за певними ознаками);

2) лексикалізації (пов'язування концептів з вербальними засобами вираження та закріплення у пам'яті результатів, отриманих через процес категоризації);

3) актуалізації (витягання потрібних слів, смислів і знань з пам'яті).

Завдяки цим процесам слово здатне заміщати або представляти реальні предмети, створювати асоціації, аналізувати властивості предмета, вводити їх у систему складних відносин. Виділяючи відповідні властивості у предмета, що позначається, слово відносить їх до вже відомих носію мови категорій.

Синонімія тісно пов'язана з полісемією. Синоніми допомагають показати різницю у відтінках значення багатозначного слова. У корейській

мові дуже багато синонімів, але процес появи нових синонімів не переривається. Одна з основних причин появи синонімів – прагнення найповніше осмислити нове та дати йому назву. Синонімія властива різним рівням мови – морфологічному, граматичному, лексичному. Важливим джерелом синонімії є запозичення слів.

До найпоширенішої класифікації синонімів належить їх розподіл на повні та часткові. Це розмежування спирається на ступінь близькості значень слів та їхню здатність заміщати одне одного. Повні або абсолютні синоніми характеризуються максимальною близькістю значень та фактично їх ідентичністю й максимальною здатністю заміщати один одного у всіх контекстах.

Але існування абсолютних синонімів, у випадках, коли тотожна не лише річ, яка отримує назву, а й поняття, такі синоніми не уживаються у мові та або прагнуть диференціюватися за значенням, або один із синонімів поступається іншому, а сам іде у пасивний словник чи стає фактом діалекту, професійного мовлення, жаргону. Часткові або відносні синоніми відрізняються відтінками значень та дистрибуцією. Синоніми забезпечують варіантність, розмаїтість і промовистість мови, тому вони широко вживаються в художній літературі.

Загалом же, синонімія властива всім мовам, у тому числі корейській та українській мовам, проте порівняльний аналіз цього мовного феномену на матеріалі неспоріднених і типологічно відмінних мов дозволяє побачити унікальні риси, характерні для однієї з цих мов.

1.2. Поняття семантично-стилістичних синонімів у сучасній лінгвістиці

Необхідність створення цілісної картини лексико-семантичного розвитку слова та його структури так чи інакше передбачає вивчення, поряд з омонімією та полісемією, антонімією та паронімією, слів, що позначають те

саме явище об'єктивної дійсності, але різняться як за своїм звуковим складом, так і за відтінками значення чи стилістичної приналежністю (Басок, 2006, с. 7).

Дослідники виокремлюють різні типи синонімів, зокрема:

1. Семантичні варіанти. У таких синонімів розрізняються диференціальні лексичні семи, наприклад: *гіперболізувати, перебільшувати*.

2. Стилiстичні варіанти. Такі синоніми називають те саме, але мають різну лексичну сполучність, стилістичне забарвлення, сферу використання, наприклад: *уривок* (нейтральне), *фрагмент* (книжне).

3. Семантико-стилiстичні варіанти. Розрізняються і лексична семантика, і стилістичні особливості, наприклад: *сердитись* (нейтральне), *злитися* (розмовне), *пінитися* (просторове).

4. Абсолютні синоніми, або дублети, взаємозамінні у всіх випадках, наприклад: *протягом, упродовж* (Яблонська-Юсик, 2016, с. 212).

Якщо семантичні (ідеографічні) синоніми в порівнюваних мовах, позначаючи те саме явище дійсності, виділяють у ньому різні його сторони і відрізняються один від одного відтінками свого значення, то стилістичні синоніми відрізняються лише стилістичною приналежністю. Що ж до третього розряду синонімів, тобто семантико-стилiстичних, всі вони різняться і відтінками значення, і стилістичною приналежністю, і емоційною забарвленістю.

Група синонімів, що позначають загальне поняття, складає синонімічний ряд (Семак, 2020, с. 76). Слова в цьому ряду вишиковуються у певній послідовності: перше слово ланцюжка зазвичай має загальне для всього ряду значення і нейтральне стилістичне забарвлення. Таке слово також часто називають основним, опорним у синонімічному ряду, носієм прототипного значення, ключовим, центральним словом. Наступні слова синонімічного ряду вносять додаткові нюанси в семантику основного слова, привносять оціночні конотації, наприклад: *збуджувати, хвилювати, розбурхувати, електризувати*. Опорне слово – *збуджувати*. Інші лексеми доповнюють загальне значення, що виражається ним («приводити в стан нервової напруги, підйому»),

диференціальними і конотативними семами. Так, слова *хвилювати*, *розбурхувати* володіють розмовним стилістичним забарвленням. Інші одиниці цього ряду теж мають розмовне стилістичне забарвлення, експресивні конотативні семи і здійснюють інтенсифікацію прототипічної дії (Бублик, 2006, с. 90).

З погляду стилістики виділяються такі функції синонімів:

1) вибір необхідного у цій комунікативній ситуації слова (нейтральне письмове і усне мовлення – сленг; загальномовна одиниця – діалектна – з професійного жаргону);

2) емоційний вплив на адресата залежно від звернення до арсеналу виразних засобів того чи іншого стилю (нейтральний, універсальний стиль-поетичний – просторічно-народний афористичний стиль прислів'їв та приказок);

3) стилістичне використання синонімів для вираження емоційної оцінки, як правило, позитивної (вживання архаїзмів, неологізмів) (Безпояско, Городенська, Русанівський, 1993, с. 61).

Залежно від характеру відмінностей синоніми діляться кілька груп. Так, синоніми можуть відрізнятися:

1. За відтінками значень (понятійні чи ідеографічні синоніми).
2. За стилістичним забарвленням (стилістичні синоніми).
3. За рівнем сучасності (сучасне слово – застаріле або застаріле).
4. У сфері вживання (загальнонародне, обласне, професійне чи жаргонне слово).
5. За ступенем сполучуваності з різними словами.
6. За синтаксичними особливостями.
7. За рівнем складності (слово – фразеологічне поєднання).

За переважанням того чи іншого виду розрізнявальної ознаки виділяються три види синонімів:

1. Синоніми понятійні або ідеографічні. Вони відрізняються один від одного насамперед за лексичним значенням. Ця відмінність проявляється і в

різному ступені позначуваної ознаки, і в характері позначення, і в обсязі поняття, що виражається, і в ступені пов'язаності лексичного значення.

2. Синоніми стильові чи функціональні. Вони відрізняються один від одного за сферою вживання. Насамперед, це слова різних стилів літературної мови; серед стильових синонімів протистоять один одному синоніми-поетизми та синоніми-просторічні слова. Серед функціональних синонімів є також діалектизми, архаїзми та варваризми (іншомовні слова). Серед синонімів-діалектизмів треба відрізнити загальноновживані діалектизми та вузькоспеціальні слова (Семак, 2020, с. 77).

3. Синоніми емоційно-оцінювальні. Своєрідність емоційно-оцінних синонімів полягає в тому, що, відрізняючись від нейтральних синонімів відтінком значення і сферою вживання, вони відкрито виражають ставлення того, хто говорить до позначеної особи, предмета або явища. Оцінка ця буває позитивною чи негативною, причому супроводжується, як правило, емоційною експресією (Бублик, 2002, с. 91).

Отже, існують різні класифікації синонімів. Найчастіше лінгвісти виділяють різні типи синонімів на основі ступеня їхньої синонімічності, семантичних і стилістичних відмінностей, а також сфери їх вживання. Крім того, підставами для класифікації можуть бути синтаксичні особливості синонімів, ступінь їх сучасності, структура та сполучуваність.

1.3. Методологія порівняльного вивчення синонімії у неспоріднених мовах

Одним із напрямків лінгвістичного дослідження є порівняльний або зіставний аналіз мов. У сучасній лінгвістичній літературі існує багато термінів для позначення розділу мовознавства, що вивчає дві (або більше) мови з точки зору їх порівняння та зіставлення: порівняльна граматики, порівняльна лінгвістика, контрастивна лінгвістика, порівняльно-історичне мовознавство, структурна типологія, типологічна лінгвістика тощо.

Активний інтерес до зіставлення мов лінгвісти почали виявляти наприкінці ХХ ст., хоча елементи порівняльного аналізу мов зустрічаються в рамках мовознавства та на більш ранніх етапах (Мосейчук, 2012, с. 4). Слід зазначити, що найбільш давню історію має порівняльно-історичний напрямок мовознавства, який розробляли ще такі лінгвісти ХІХ ст., як Ф. Бопп, Р. Раск, Я. Грімм. Цей напрямок вивчає і порівнює мови в діахронії, особливо приділяючи увагу їх генетичному походженню. При цьому вивчаються зазвичай родинні мови, точніше близькі споріднені.

Контрастивна лінгвістика як наука сформувалася у середині ХХ ст. в англomовних країнах. Початком контрастивних досліджень слід визнати вихід книги Р. Ладо «Linguistic across cultures» та роботи Ш. Баллі, який доводив необхідність викладання німецької мови у франкомовній аудиторії. Контрастивна лінгвістика встановлює подібності та відмінності мов, які зіставляються і, незважаючи на це, займається пошуком найефективніших шляхів вивчення однієї (або кількох) мов.

Молодшим є порівняльний, або ж порівняльно-типологічний напрямок лінгвістики, історія якого налічує всього близько чотирьох десятків років. Теорія та методика дослідження у рамках зіставного мовознавства була розроблена радянськими вченими В. Гаком, В. Н. Ярцевою та В. Д. Аракіним. На відміну від порівняльно-історичного спрямування, порівняльне мовознавство вивчає мови у синхронії, при цьому приділяючи увагу також і неспорідненим мовам, і мовам, що знаходяться у віддаленій кривності [0]. У цьому дослідженні нас більше цікавить порівняльна лінгвістика, яка, як було з'ясовано, займається вивченням та порівнянням двох (рідше трьох) мов у синхронно-порівняльному плані, в ході якого виявляються випадки повного, часткового збігу або розбіжності різних мовних рівнів.

Порівняння, взаємне співвіднесення, зіставлення різних явищ, процесів, встановлення їх загальних і унікальних рис є основною властивістю людського мислення і становить основу пізнавальної діяльності в цілому. Як стверджують філософи, порівняння – це тип «логічної рефлексії» (за

І. Кантом), за допомогою якої на основі певної ознаки встановлюється тотожність або відмінність об'єктів шляхом їх попарного зіставлення. Поряд з дедукцією, індукцією та аналогією порівняння є універсальним дослідним інструментом, які вирости, як і весь категоріальний апарат логіки з природної мови.

Вчені відзначають, що «порівняльний метод направлений на пошук у мовах схожого, для чого слід відсівати різне. Порівняльний метод – історичний та апрагматичний, його мета – використовуючи допоміжну діяхронію, принципово деіндивідуалізувати досліджувані мови у пошуках реконструкції прото-реалії (Фоміна, 2015, с. 40). Зіставний метод, навпаки, базується тільки на синхронії, намагається встановити різне, властиве кожній мові окремо, і повинен побоюватися будь-якого схожого, адже воно штовхає у напрямку до нівелювання індивідуального і провокує підміну чужого своїм. Тільки послідовне визначення контрастів і відмінностей свого та чужого може і повинно бути законною метою порівняльного дослідження мов (Чередниченко, 2001, с. 32).

Важливо враховувати у ході порівняльного аналізу рівень спорідненості чи неспорідненості мов. Наприклад, мови групи слов'янських мов мають багато спільного, тому їх порівняльний аналіз здійснювати легше. Однак якщо мови неспоріднені, як, наприклад, українська та корейська мови, то порівняльне їх вивчення несе у собі додаткові складнощі.

При порівнянні структур споріднених і неспоріднених мов виявляються подібності, обумовлені загальними рисами структурних моделях порівнюваних мов. Розділ мовознавства, що вивчає подібність та відмінність у структурних особливостях споріднених та неспоріднених мов та їх взаємозв'язку, називається типологічним мовознавством. Вся історія типологічних досліджень характеризується пошуками такої дескриптивної схеми, яка, спираючись на кінцевий перелік диференціальних ознак мовних типів, могла б охарактеризувати будь-який знак.

Унаслідок зіставлення мов, як неспоріднених, так і споріднених, можна встановити загальні закономірності побудови мови, співвідношення мікросистем різних мов і т. д. З іншого боку, зіставлення мов може дати інформацію про властивості та особливості цих мов, що у свою чергу має велике значення як для лінгвістичних досліджень, так і для методики викладання мов як іноземних. У сучасному мовознавстві з допомогою порівняльно-зіставного методу вивчаються переважно неспоріднені мови.

В цілому ж, аналіз та зіставлення семантико-стилістичних синонімів в українській та корейській мовах дозволить краще вивчити їх специфіку, а також зрозуміти зміни, що відбуваються на сучасному етапі в системі лексичного складу двох мов. Особливості мови та культури найширше розкриваються при зіставленні, при порівняльному вивченні мов і культур.

РОЗДІЛ 2. ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ СЕМАНТИЧНО-СТИЛІСТИЧНИХ СИНОНІМІВ В КОРЕЙСЬКІЙ ТА УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ

2.1. Синонімічні співвідношення в корейській та українській мовах

Розглянемо особливості функціонування синонімів у корейській та українській мовах. Зазвичай, синоніми включають близькі значення. Насамперед, розглянемо такі приклади:

재능 – 재주 – талант;

사과 – 사죄 – вибачення;

기차 – 열차 – поїзд;

발전 – 발달 – розвиток;

결상 – 의자 – стілець;

애인 – 연인 – кохана людина.

У цих синонімах існує найдрібніша різниця у значеннях, але при цьому ми не можемо побачити і протиріч у їх значеннях. Для того, щоб з'ясувати, чи існують синонімічні відносини між двома словами, розглянемо наступні докази підтвердження синонімії в корейській мові.

Так, одним із доказів може стати заміна. Цей спосіб існує для того, щоб визначити, чи збережеться значення того чи іншого слова при заміні його іншим словом, наприклад:

네 동생은 아주 멋있더라.

네 아우는 아주 멋있더라.

Українською мовою обидва ці речення можна перекласти так: «Твій молодший брат дуже гарний». Але в корейській мові існує різниця між

словами **동생 – 아우**. Говорячи в третій особі, можна сказати «**동생분**», але не можна сказати «**동생님**», навпаки, кажучи **아우분** ми робимо помилку, оскільки необхідно говорити **아우님**, наприклад:

철수는 아버지를 잃고 수 없이 울었다.

철수는 아버지를 잃고 수 많이 울었다.

Ці два речення також можна перекласти українською мовою одним реченням: «Втративши батька, Чольсу дуже багато плакав». Тут різниця між висловлюваннями **수없이** і **수많은** полягає в тому, що можна сказати «**수없이 많은**», але не можна – «**수많이 없이**».

Розглянемо ще один приклад заміни як засобу репрезентації синонімічних зв'язків:

봉투 열어라.

피봉을 열어라.

Як і в попередніх прикладах, обидва ці речення можна перекласти українською мовою одним реченням: «Відкрий конверт». Але тут існує різниця у вживанні слів «**봉투**» і «**피봉**». А саме, виражаючи значення «Дайте конверт», можна сказати «**봉투를 주세요**», але не можна – «**피봉을 주세요**».

Також можна виокремити доказ у контексті. Цей метод підтверджує наявність аспектів у відмінності значень слів за їх зіставлення. Наприклад, слово «**빠르다**» – «швидкий» містить у собі значення «**빨리**», «**재빨리**», «**속히**», «**퍼뜩**», «**후딱**», «**얼른**». Зіставлення цих значень виявляють деякі нюанси при їх використанні. Наприклад, розглянемо речення: «Швидше схопіть цю людину».

1. 그 사람을 빨리 잡아라.

Тут прислівник «빨리» висловлює значення, що якась справа чи дія займає короткий час.

2. 그 사람을 재빨리 잡아라.

Тут «재빨리» вживається у значенні дуже швидкого прийняття рішення або дії.

3. 그 사람을 속히 잡아라.

Тут слово «속히» вживається у значенні «швидко», «поспіхом».

4. 그 사람을 퍼뜩 잡아라.

Слово «퍼뜩» має значення раптової появи будь-якої думки.

5. 그 사람을 후딱 잡아라.

Слово «후딱» вжите у реченні у значенні будь-якої справи або дії, яка робиться дуже енергійно і швидко.

6. 그 사람을 얼른 잡아라.

Лексема «얼른» у цьому реченні має значення «не можна тягнути, потрібно робити швидко».

Незважаючи на те, що прислівники, наведені у цих прикладах, можуть використовуватися рівною мірою і можуть повністю замінити один одного, ці прислівники не можуть бути названі абсолютними відповідниками в їх використанні, через відмінності, які виявляються в контексті.

Слід також виокремити доказ за допомогою складних слів. Розглянемо випадки використання слів «재산» і «재물» – «кошти, стан, майно»:

철수는 재물이 많다.

철수는 재산이 많다.

Перекласти обидва речення можна як «У Чольсу велике майно».

재산 목록을 만들자.

재물 목록 만들자.

Ці речення перекладаються українською мовою як «Давайте складемо список цінностей». У цих прикладах слово «재물» має значення цінних речей чи грошей. Це слово переважно використовується в кримінальному кодексі. У контексті це слово пов'язане із злочинними об'єктами. Слово «재산» використовується, коли йдеться про сукупність матеріальних цінностей, якими володіє людина чи група людей.

У корейській мові є парні слова – синоніми. Ці парні слова можуть складатися тільки зі споконвічно-корейських слів, наприклад: 아우 – 동생 – «молодший брат», 꾸중 – 꾸지람 – «докір», 가 – 끝 – «край», 걱정 – 근심 – «занепокоєння», 즐겁다 – 기쁘다 – «веселий»; а також із споконвічно-корейських і сино-корейських слів, наприклад: 걸상 – 의자 – «стілець», 사람 – 인간 – «людина», 배 – 복부 – «живіт», 긴 머리 – 장발 – «довге волосся», 말 – 언어 – «мова». Також синоніми можуть бути й запозичені з інших мов, наприклад: 담뱃대 – 파이프 – «трубка (курильна)», 말마 – 휴가 – 바캉스 – «відпустка», 김 – 스팀 – «дим», 건물 – 빌딩 – «будівля», 아내 – 와이프 – «піна».

Наявність синонімів створює у мові найбагатші можливості стилістики, коли вибір одного із синонімів визначається завданням висловлювання, його жанром і стилем.

Звернемо також увагу на особливості синонімії в українській мові. Загалом, для української мови притаманні цілком розгалужені синонімічні ряди. За кількістю елементів синонімічні ряди можуть бути багатослівними (*плакати, хникати, ревити, ридати, вити*), і можуть містити 2–3 слова (*арена – манеж*). У синонімічні ряди можуть бути об'єднані слова тільки однієї частини мови (наприклад іменники: *оплески – рукоплескання*), але бувають випадки, що в ряди поєднуються поєднання слів різних типів (наприклад, знаменні слова та поєднання службових слів із знаменними: *на зло – у піку*).

Синонімічні ряди не замкнуті. Вони можуть змінюватись, доповнюватись. Синонімічний ряд може містити в собі слова різних стилів мови (*здаватися, ввижатися*). В українській мові не можуть вступати в синонімічні відносини та утворювати синонімічні ряди, такі слова:

- різні частини мови;
- родові та видові поняття (*дерево – береза, взуття – туфлі*);
- власні імена;
- слова із конкретним значенням.

У синонімічні відносини можуть вступати слова лише однієї частини мови. У системі словотвору ці синоніми мають свої споріднені слова, які відносяться до інших частин мови, і вони також вступають між собою в синонімічні відносини. Це свідчить про зв'язки лексичних одиниць. Наприклад: *розумний – кмітливий; розум – мудрість*.

У словниках синонімів налічується багато синонімічних рядів. Для їх виділення автори словників застосовують різні критерії. У кожного укладача вони відрізняються, що в результаті призводить до того, що ряди не збігаються. Причиною є різне розуміння сутності лексичної синонімії. Вчені висувають такі критерії синонімічності в українській мові:

- 1) близькість чи тотожність лексичних значень;
- 2) лише тотожність лексичних значень;
- 3) близькість, але не тотожність лексичних значень.

На наш погляд, найважливіша умова синонімічних слів української мови – їхня семантична близькість (наприклад, у дієслів *поспішати – квапитися*), а в особливих випадках – тотожність. Проте слів, абсолютно тотожних у мові небагато.

До повних (абсолютних) синонімів належать найчастіше наукові терміни: *орфографія – правопис*, і навіть однокореневі слова, утворені за допомогою синонімічних афіксів: *убогість – убожество*. Деякі синоніми можуть змінювати значення: *любитель, любовник*.

Головними семантичними функціями синонімів в українській мові є заміщення та уточнення. Функція заміщення дозволяє урізноманітнити мовлення: *перемогти – здобути перемогу*. Функція уточнення розкриває різні властивості та ознаки предмета. При уточненні можливі два типи контекстів:

1. Нейтралізуючий – відбувається з'єднання синонімів з метою адекватного зображення.

2. Диференціюючий – відбувається протиставлення синонімів, що дає уточнення: *бідність – злидні, гарний – прекрасний*.

Стилістичні функції синонімів якісно відрізняються від семантичних. Такими функціями є – оцінка, яка ґрунтується на різній стильовій характеристиці слова, наприклад: *ніжний лик, пісна фізіономія, неприємна пика* тощо. Загалом же, синоніми семантико-стилістично узгоджуються в тексті з їхнім оточенням, контекстом.

2.2. Семантико-стилістичні синоніми в корейській та українській мовах

Звернемо увагу на особливості функціонування семантико-стилістичних синонімів в українській та корейській мовах. Зокрема, в українській мові синоніми відіграють величезну роль: вони допомагають уникнути непотрібних повторень одного й того ж слова. Існує безліч причин виникнення синонімів: з приходом запозичених слів (*провідник – гід*); використання у

поетичній мові застарілих слів (*руки – длані, щоки – ланіти*); для розмовної мови (*очі – гляділки, руки – лапи*); фразеологізми (*помер – відійшов у інший світ*); з наданням предмету ознак емоційного забарвлення (*жорстокий – безжальний, лютий* і т. д.).

Окрім того, синонімія тісно пов'язана із явищем багатозначності. Наприклад, слово *тихий* має кілька значень, і кожному можна підібрати свої синоніми. У словосполучення *тихий сон* синонімами є – *спокійний, безтурботний*, але цими словами не можна замінити слово *тихий* у його поєднанні зі словом *людина* (*тиха людина – це скромна, непомітна людина*).

Зазвичай багатозначні слова входять у різні синонімічні ряди. Наприклад, слово *близький* – «розташований або той, що відбувається на невеликій відстані від когось / чогось» має синоніми *ближній* (ліс), *недалекий/а* (прогулянка) і т. д. Але ці ж слова можуть отримувати і значення «не віддалений за часом» (дата, події).

Одне з основних призначень синонімів – точне визначення предмета. Синоніми, як і, можуть виступати як підсилювально-уточнюючий засіб. Правильно підібрані синоніми допомагають перетворити мову. Синоніми у деяких випадках можуть бути використані як навмисний засіб помилково прихованого визначення дії, предмета тощо (*сірий* (про вовка), *косий* (про зайця)). Використовуються синоніми і як засіб створення комічного і сатиричного ефекту.

Існують два способи використання синонімів – прихований та відкритий. При прихованому методі читач самого методу не бачить, оскільки отримує вже обране певне слово. А при відкритому способі використовується кілька синонімів, завдяки чому властивості та особливості їх виявляються цілком ясними. Існує кілька варіантів відкритого способу використання синонімів:

1. Порівняльний. Наприклад: *рухатися – йти, місцевий – тутешній, голова – голівешка*. Ці слова відрізняються відтінком значення, стилем та емоційним відтінком. І саме характер цих відмінностей визначає характер

відмінностей осіб, їх дій тощо. Зіставлення може бути таке, що відмінності слів можуть виявитися у зворотному відношенні до очікуваних особливостей.

2. Протиставлення, наприклад: *їсти – жерти* та ін.

3. Нанизування, використання кількох синонімів для позначення дії, стану предмета, особи тощо, наприклад: *зачаровувати, полонити, зводити з розуму*.

Схожі властивості мають синоніми й у корейській мові, однак властивості та характерні риси цієї мови накладають свій відтінок на функціонування семантико-стилістичних синонімів. Наприклад, вагомою рисою сучасної корейської мови є велика кількість запозичень у ній. При цьому багато слів є синонімічними між собою, утворюючи пари, наприклад, питомо корейського слова та китайського запозичення, або ж корейського слова та японізму тощо.

Зокрема, приєднавши до якого-небудь китайського слова (한자어) споконвічно корейське слово, яке несе те саме значення що і китаїзм-한자어, виходить нове слово згідно зі способом подвоєння синонімів, взятих з різних мов. Цей синонімічний прийом використовується у літературній корейській мові для посилення сенсу слова, наприклад: *담, 모래, 집, 달, 앞*. Такі подвоєння не обов'язкові, але за об'єднання синонімів посилюється сенс і риторична техніка значення.

Подібних випадків не спостерігається всередині споконвічної корейської лексики, лише між нею та 한자어. І як би добре не були адаптовані 한자어 в корейській мові, як би часто вони не використовувалися, у будь-якому випадку перше місце займає вживання різномірної, змішаної лексики.

Подвоєння синонімів спостерігається і між споконвічно корейською лексикою та запозиченнями з інших мов (крім китайської), наприклад:

빵떡 – португальське слово *рао* + корейське

떡히트치다 – англійське hit + корейське 치다

Між західними запозиченнями та 한자어 також існує подвоєння:
테니스코트 (court).

У результаті запозичення величезної кількості слів, у корейській лексиці утворилася така структура: слова споконвічно корейської лексики – слова китайського походження – слова західних мов. Вона називається 삼중의 유의어 – потрійний синонім, тобто в корейській мові існує 3 слова, що несуть одне й те саме значення, але беруть своє начало із різних мов, наприклад:

모임은 1 월 10 일로 정해졌다.

회합은 1 월 10 일로 정해졌다.

미팅 (meeting) 은 1 월 10 일로 정해졌다.

Бувають випадки, коли споконвічна лексика викорінює синонімічні запозичення, але найчастіше запозичення виживають споконвічно корейські слова, замінюють його чи несуть трохи відмінне значення. Так споконвічно корейське слово 모і зникає, а замість нього використовується китайське 산.

Або таке слово, як 계집 втрачає своє первісне значення і перекладається як не ввічливе «баба, тітка», у той час як китайське слово 여자 перекладається «жінка», хоча спочатку обидва ці слова означали одне й те саме.

Те ж саме спостерігається і у випадку зі словами 여관 і 호텔. У сучасному розумінні 여관 – це готель середнього рівня, скромний і дешевий. У той час, як 호텔 – це великий готель сучасного типу, комфортний і дорогий. Приналежність окремих слів до того чи іншого лексичного шару не завжди очевидна: етимологія іноді буває затемненою. Проте загалом кожен лексичний

шар характеризується специфічними для нього особливостями звукового складу і структури складу, типами морфем, методами і засобами словотвору, що виключає наявність рис, загальних щодо різних лексичних шарів.

Завдяки наявності цих двох великих лексичних шарів у корейській мові надзвичайно велика кількість синонімів – один із яких споконвічно корейський, а інший – китайського походження, наприклад, 어머니 – 머친 – «мати»; 날마다 – 매일 – «щодня»; 오늘 – 금일 – «сьогодні» тощо.

Іншомовні слова поряд зі збагаченням словника корейської мови ускладнюють його семантичну систему, розширюючи ряди синонімів та омонімів, вони повинні вживатися лише тоді, коли «гармонійно поєднуються зі споконвічними словами і не створюють протиріч». Використання елементів двох пластів (споконвічно корейська та китайська (ханджа) лексика) призводить до появи величезної кількості синонімів, які у ряді випадків є абсолютними, хоча у своїй більшості різняться стилістично. До таких синонімів відносяться: лексеми китайського походження 철 та 광, а також споконвічні 쇠 та 빛 – відповідно «залізо і світло».

Однак відомо, що іншомовні лексеми, що потрапили в корейську мову, відрізняються стилем. Наприклад: споконвічне 바꾸다, китайське 교환하다 і англійське «change» вживається тільки в розмовній мові, вносячи відтінок сучасного варіанта англійської мови 날, тоді як корейські дублети стилістично нейтральні та вживаються і в розмовній, і в книжковій лексиці.

Другою причиною запозичення, вочевидь, є складність семантичних рядів у корейській мові, в яких слова відрізняються найтоншими і часто невловимими для тих, хто говорить смисловими і стилістичними нюансами. Наприклад, 날씬하다 – стрункий, 멋지다 – модний, 말숙하다 – прибраний. Всі

три слова замінюються словом англійського походження 시마트 (smart), яке має більш загальну семантику та вміщує всі 3 значення.

Англо-американізми з більш загальною семантикою замінюють синонімічні лексичні одиниці не лише у загальноповживаній лексиці, а й у термінології. Наприклад, 슬랭 (анг. slang) «жаргон» є еквівалентом двох синонімів 소기| зі значенням «вульгаризми» і 비어 зі значенням 1) вульгаризм; 2) жаргон. Аналогічним чином, слово 엘록후션 (англ. elocution) «ораторське мистецтво» вживається замість синонімів 의변술 і 회화술.

Таким чином причиною запозичення багатьох англо-американізмів є їх загальніша, ширша семантика, що дозволяє їм замінити кілька споконвічно корейських і «ханмунних» (китайського походження) синонімів. Ще однією причиною запозичення англо-американізмів є потреба у стилістично-нейтральному слові для зняття негативної конотації в тексті. Так, складові синонімічного ряду 사공 – «човняр», 백군 – «моряк», позначають професію, що асоціювалася до звільнення з негараздами і з ризиком. Натомість, англійське запозичення 워터맨 (англ. waterman) не має негативної конотації і може замінити названі корейські слова.

Відтак, у корейській мові можна виділити групу англо-американізмів, які стоять у синонімічних рядах із корейськими словами, але завдяки своїй семантичній специфіці успішно закріплюється у суспільно-мовній практиці. Вони найчастіше використовуються для позначення речей і явищ, сучасної моди, нових професій, нових установ. Наприклад, 마켓 (англ. market) «базар» – кор. дублет 시장; 하이웨이 (англ. highway) «швидкісна автодорога» – кор. дублет 고속도로.

Відповідно, у корейській мові семантично-стилістичні синоніми часто будуються на дублетах корейських та іншомовних (переважно – китайських та англо-американських) запозичень. При цьому, для вираження яскравих експресивних значень, оцінки частіше використовуються саме запозичення, тоді як споконвічно корейська лексика з тим же значенням здебільшого є стилістично-нейтральною.

ВИСНОВКИ

Дослідження показало, що слова та їх значення незалежно від людської свідомості поєднуються у різні групи. Підставою для об'єднання слів у лексико-семантичні групи є словесні асоціації, що відображають зв'язки предметів в навколишньому світі. На відміну від полісемії, що характеризується смисловим зв'язком усередині значень одного слова, ці асоціації виникають на основі смислових зв'язків між різними словами, внаслідок зіставлення, ототожнення та розрізнення їх значень. Виділяють три основних типи смислових зв'язків між словами – відсутність загальних елементів сенсу, близькість значень, протиставлення значень, що дають можливість розподіляти лексику тієї чи іншої мови на три великі групи: омоніми, синоніми, антоніми.

З'ясовано, що синоніми – це слова, що належать до однієї й тієї ж частини мови, близькі або тотожні за значенням і які звучать по-різному. Як мовне явище, синонімія – це семантичне зближення. У роботі визначено, що аналіз та зіставлення семантико-стилістичних синонімів в українській та корейській мовах дозволить краще вивчити їх специфіку, а також зрозуміти зміни, що відбуваються на сучасному етапі в системі лексичного складу двох мов. Особливості мови та культури найширше розкриваються при зіставленні, при порівняльному вивченні мов і культур.

Дослідження показало, що для корейської мови притаманна розгалужена система синонімів. У корейській мові багато синонімів, при цьому процес появи нових синонімів не переривається. Одна з основних причин появи синонімів – прагнення найповніше осмислити нове та дати йому назву. В українській мові синоніми відіграють величезну роль: вони допомагають уникнути непотрібних повторень одного й того ж слова. Схожі властивості мають синоніми й у корейській мові, однак властивості та характерні риси цієї мови накладають свій відтінок на функціонування семантико-стилістичних синонімів. Наприклад, вагомою рисою сучасної корейської мови є велика

кількість запозичень у ній. При цьому багато слів є синонімічними між собою, утворюючи пари, наприклад, питомо корейського слова та китайського запозичення, або ж корейського слова та японізму тощо.

Відтак, у корейській мові можна виділити групу англо-американізмів, які стоять у синонімічних рядах із корейськими словами, але завдяки своїй семантичній специфіці успішно закріплюється у суспільно-мовній практиці. Вони найчастіше використовуються для позначення речей і явищ, сучасної моди, нових професій, нових установ. У корейській мові семантично-стилістичні синоніми часто будуються на дублетах корейських та іншомовних (переважно – китайських та англо-американських) запозичень. При цьому, для вираження яскравих експресивних значень, оцінки частіше використовуються саме запозичення, тоді як споконвічно корейська лексика з тим же значенням здебільшого є стилістично-нейтральною.

Перспективами подальших досліджень може слугувати вивчення синонімічних рядів у корейській мові та порівняння їх з українською мовою, у тому числі й у контексті перекладу.

초록

본 연구는 한국어와 우크라이나어 동의어의 의미론적, 문체적 특징을 비교 분석하는 데 전념한다. 이 작업은 비교 언어학의 틀에서 수행되었으며 한국어와 우크라이나어의 언어 시스템에 대한 비교 연구가 부족하다는 관점에서 관련이 있다.

연구 주제는 한국어와 우크라이나어의 의미적 동의어와 문체 동의어의 비교 특성이다. 이 작품은 현대 언어학에서 의미-문체 동의어의 개념인 어휘 동의어의 본질과 특징을 해명한다. 관련없는 언어의 동의어 비교 연구의 방법론적 원칙이 고려된다. 작업의 실질적인 부분은 한국어와 우크라이나어의 동의어 관계 연구에 전념하다.

이 연구는 한국어가 광범위한 동의어 체계를 가지고 있음을 보여주었다. 한국어에서 의미론적 문체 동의어는 종종 한국과 외국(주로 중국과 영미) 차용의 이중항 위에 구축된다.

추가 연구의 전망은 번역의 맥락을 포함하여 한국어의 동의어 시리즈와 우크라이나어와의 비교 연구일 수 있다.

주제어: 동의어, 의미-문체 동의어, 비교언어학적 분석, 한국어 동의어.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

Басок, В. А. (2006). *Контекстуальна синонімія: семантико-стилістичний та прагматичний аспекти (на матеріалі іменників сучасної німецької мови)*: автореф. дис. ... канд. філол. наук: 10.02.04. Київ.

Безпояско, О. К., Городенська, К. Г., Русанівський, В. М. (1993). *Граматика української мови. Морфологія: підручник*. Київ: Либідь.

Бублик, Л. М. (2002). Теоретичні засади синонімії в українській мові, *Культура народів Причорномор'я*, № 35, С. 89–93.

Гончарук, С., Єфремова, Н. (2014). Когнітивні особливості англійських дієслів-синонімів, *Актуальні питання іноземної філології*, № 1, С. 59–63.

Демчук, Т. В. (2006). Проблема типологізації синонімів у сучасній китайській мові, *Східний світ*, № 2, С. 109–116.

Єфремова, Н., Гончарук, С. (2015). Методи дослідження лексичної синонімії, *Науковий вісник Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки. Філологічні науки. Мовознавство*, № 3, С. 72–77.

Єфремова, Н. В. (2000). *Семантичні та функціональні особливості синонімічних опозицій англійських дієслів*: дис. ... канд. філол. наук: спец. 10.02.04. Луцьк.

Мосейчук, О. М. (2012). *Методи проведення лінгвістичних досліджень*. Житомир.

Пашковська, Н. В. (2008). Лексична синонімія у сучасних лінгвістичних дослідженнях, *Актуальні проблеми української лінгвістики: теорія і практика*, Вип. 16, С. 28–33.

Перебийніс, В. І. (2014). *Математична лінгвістика*: навч. посіб. для студ. від. структурно-математичної, прикладної та комп'ютерної лінгвістики. Київ: Вид. центр КНЛУ.

Селіванова, О. О. (2023). *Засади сучасної лінгвометодології*. Режим доступу до ресурсу: <http://conferences.neasmo.org.ua/node/58>

Семак, Л. А. (2020). Семантико-стилістичний аспект контекстуальної синоніміки сучасної української жіночої прози, *Актуальні питання гуманітарних наук: міжвуз. зб. наук. пр. молодих вчених Дрогобицького держ. педагог. ун-у ім. Івана Франка*, Дрогобич: Видав. дім «Гельветика», Вип. 28, Т. 3, С. 75–90.

Тараненко, К. В. (2014). Асоціативний експеримент як метод дослідження прагматики антонімії української мови, *Дослідження з лексикології і граматики української мови*, № 15, С. 79–88.

Фоміна, Л. В. (2015). *Методичні рекомендації з дисципліни «Особливості перекладу художніх творів» для студентів заочно-дистанційної освіти спеціальності «Переклад»*, Дніпро: Державний ВНЗ «Національний гірничий університет».

Чередниченко, О. І. (2001). *Міжкультурні аспекти перекладу. Мовні і концептуальні картини світу*. Київ: КНУ ім. Т. Шевченка.

Яблонська-Юсик, І. В. (2016). Контекстуальна синонімія віддієслівних іменників сучасної французької преси, *Науковий вісник ДДПУ імені І. Франка. Серія «Філологічні науки. Мовознавство»*, № 6, С. 212–215.

Kumsung new ace Korean-English dictionary. (1994). Південна Корея: Kumsunggyogwaso.

강범모. (2005). 동음이의어의 사용 양상. *어학연구*, Vol. 41, No.1. 서울, 쪽 1–29.

심재기. (2000). *국어어휘론*. 집문당. Режим доступу до ресурсу: https://bk21.kangwon.ac.kr/download.do?file_key=708&save_file_name=202210081665207431966460.pdf

박태순. (1984). *제 3 세계의 언어현실과 문화식민주의의 극복*. 서울. 239 쪽.